

Man gik derpaa til den næste Sag paa Dagsordenen:

Eventuelt: Eneste Behandling af Forslag til Lov om Fiskeriet i ferske Vande.

(Lovforslaget som vedtaget i Folketinget findes i Tillæg C., Udvalgets Erklæring i Tillæg B.)

Uden for Erklæringen var intet Ændringsforslag stillet.

Formanden: Jeg antager ogsaa, at Tinget vil give sit Samtykke til, at denne Sag foretages nu. Hvis ingen gør Indsigelse, anser jeg Samtykket som meddelt (Ophold.) Det er saaledes meddelt.

De stillede Ændringsforslag sættes først under Forhandling.

Ordføreren (Steffensen): I Erklæringen har Udvalget gjort Rede for de Realitetsændringer, som dette Lovforslag er undergaaet i det andet Ting. Jeg skal først nævne de Ændringer, der ere foretagne med Hensyn til § 2. I § 2 er der for det første sket den Forandring i det andet Ting, at der ubetinget skal anbringes Aalepas ved enhver Spørring i ferske Vande, altsaa uden at derom behøver at fremsættes nogen Begæring fra de fiskeriberettigede, og uden at Landbrugsministeren skal kunne dispensere derfra. Udvalget har ikke haft noget at indvende derimod, da Anbringelsen af disse Aalepas ikke er særdeles bekostelig, og det utvivlsomt er nyttigt, at der skaffes Adgang for Aalen til de ferske Vande i saa stort Omfang som muligt. — Nogen større Betænkelighed har gjort sig gældende ved den anden Forandring, der er foretagen i samme Paragraf, nemlig den, som nævnes under Nr. 3 i Erklæringen, at Omkostningerne ved Anbringelsen og Vedligeholdelsen af Fisketrapper, hvor saadanne anbringes ved ældre Stemmeværker og Anlæg, skulle bæres af de fiskeriberettigede i et Forhold, som i Mangel af mindelig Overenskomst bestemmes af Vandsynsmændene eller Landvæsenskommissionerne. Der er nemlig ved denne Bestemmelse ikke givet de paagældende Myndigheder nogen som helst Regel om, hvorledes Omkostningerne skulle fordeles mellem de fiskeriberettigede. De ville derfor kunne blive delvis paalagte Folk, der slet ingen Interesse have i Anbringelsen af Fisketrapper, og de ville kunne paalægges med Beløb, som kunne findes ubillige. Imidler-

tid kan det ikke nægtes, at Bestemmelsen, saaledes som den nu er foreslaaet, vil føre til, at der i større Omfang vil blive lavet Fisketrapper, end hidtil har været Tilfældet, idet Rekvirenterne nu ikke kunne afholdes fra at stille Forlangende derom ved Hensynet til, at de selv ville kunne komme til at bære en væsentlig Del af Omkostningerne. Efter Omstændighederne har Udvalget ment, at man kunde gaa med dertil. — I § 6 er der dernæst foretaget en lille Realitetsændring, idet man til Bestemmelsen om, at Fisken ikke maa forulempes og fanges under Gangen over Fisketrapper, har føjet, at det heller ikke maa ske umiddelbart ved Fiskens Udgang fra eller Indgang til Fisketrappen. Det maa vist i det hele erkendes at være en Forbedring. — Endelig er der i § 8 d. gjort den Forandring, at Forbudet mod Brugen af Piglyster og Skydevaaben til Fiskeribrug skal være indskrænket til Tiden fra 1ste November til 15de April i Stedet, for at dette Ting og tidligere ogsaa det andet Ting havde vedtaget fra 1ste November til 1ste Maj. Der kan paa en Maade ikke indvendes saa meget imod denne Ændring, da Fredningstiden for de Fisk, der navnlig bliver Tale om at fange paa denne Maade, er sat saaledes, at den slutter den 15de April. Grunden til, at man har udstrakt Forbudet mod den Fiskemaade, som her er Tale om, til 1ste Maj, er vistnok ikke særlig af Hensyn til Fiskene, men derimod fornemmelig af Hensyn til Fuglevildtet, der foruroliges ved Skydning, men der er noget i, hvad der er blevet sagt i det andet Ting, at det dog egentlig ikke er en Fiskerilovs Sag at tage Bestemmelser om Fredning af Fuglevildt.

Der staar endnu tilbage for mig at omtale Lovforslagets § 1, hvortil der er føjet en Bestemmelse, der gaar ud paa, at Adgang til Fiskeri i saadanne Fjorde og Vige, der hidtil have været undergivne Reglerne for Saltvandsfiskeri, ikke berøres af den foreliggende Lov. Det er vistnok Meningen med denne Bestemmelse at sikre almindelig Adgang til Fiskeri i saadanne Vande, som ikke ere i anden Mands Eje, men det er udtrykt paa en ikke ganske adækvat Maade, idet det naturlige synes at have været, at man gav en Bestemmelse, der ikke blot angik Vande, der tidligere havde været undergivne Reglerne om Saltvandsfiskeri, da det jo ikke er udelukket, at der ogsaa kan findes saadanne Fiskevande, som ikke tidligere have været undergivne Reglerne for Saltvandsfiskeriet. Flertallet har imidlertid ment at kunne